

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 36.

V Ljubljani, v torek 14. februarja 1899.

Letnik XXVII.

Panama poljskih liberalcev.

Pod tem naslovom priobčuje dunajski »Vaterland« posnetek zanimivega članka, ki ga je obelodanil v soboto poljsko-konservativni list krakovski »Czas« o »lepih« razmerah, ki so dosedaj vladale pri gališki hranilnici. Imenovani poljski list je dosedaj trdovratno molčal o runu na gališko hranilnico in o vladajočih razmerah v krogu upraviteljev in voditeljev tega denarnega zavoda ter je še le v sobotnem članku prvič prijavil svojim bralcem najnovejši dogodek, ob enem pa tudi navedel tehtne vzroke za to. Misel je toraj upravičena, da je list hotel tako dolgo molčati o polomu v lvovskem denarnem zavodu, dokler ni bil o vsem zadostno in temeljito poučen.

Krakovski »Czas« toraj opisuje dogodke zadnjih dni, potem pa piše nekako sledeče: Vse to gibanje zadnjih dni je imelo namen, zagotoviti obstanek lvovske hranilnice v rokah onih ljudi, ki so povzročili »veliko materialno izgubo in še večjo moralno nesrečo«. In res ni mnogo manjkalo in dosežen bi bil ta namen; kmalu bi bile dohajale razne ovacije in priznanja, kakor se je to dogajalo ob mnogih takih prilikah v Galiciji.

Toda lvovska zadnja katastrofa se razlikuje od ostalih posebno v tem, da je ni povzročil eden sam in da ni njen vzrok jedna sama defraudacija, marveč krivda je kolektivna. Odkrili so nerednosti, ki uvajajo nove, dosedaj nepoznane pojme, kakor »sprememba v rodbini«, »sprememba v voditeljih in upraviteljih« in, kar je še najbolj nenavadno, »erotična sprememba«. S premoženjem se je igralo na slepo srečo do skrajnih meja, dovoljevali so se večmilijonski krediti le na genialne ideje in na srečo, ki je bila večkrat od-

visna od morebitnih uspehov pri raznih podjetjih, popolno brez vsake realne podlage. Poleg tega so bili ti krediti v ozki zvezi s političnim prijateljstvom in strankarstvom. Izredno velika je bila tudi radodarnost in požrtvovalnost, seveda s ptujim denarjem, s katero so delali razni funkcijonarji propagando za politično-socialne ideje in za večji dnevnik, ki je imel namen, poučiti lepo družbo o vseh razmerah, postaviti jo na novo liberalno-demokratsko podlago, razbiti sedanjo večino deželne zbornice in poljskega kluba ter ustanoviti že davno zaželeno zvezo poljskega liberalizma z dunajsko levico.

Poročila o nagradah, ki niso v nikaki primeri z vladajočimi razmerami na Poljskem, objavljanja poljudnih spisov o radikalno-naprednih stremljenjih v zvezi z »erotičnimi spremembami«, vse to in še marsikaj drugega je dovedlo do izjav, priznanja časti in popularnosti. Marsikaka oseba v tej družbi vzbuja sedaj obžalovanje, da celo simpatije. Treba je namreč ločiti idealiste in ljudi, ki jih je potegnila za sabo gola domišljija, od zistema in tendenc onih ljudi, ki so v hranilnici našli oporo za svoje delo, naperjeno proti vsemu, kar temelji na zdravi narodni tradiciji, verskih načelih, katoliški etiki in socialni harmoniji. Celu v dobi paname morajo veljati ovacije za povzročitelje katastrofe kot izredne prikazni naivnosti ali cinizma. Brezdvomno se bo deželni zbor pečal z sanacijo tega denarnega zavoda.

Iz navedenih izjavanj je razvidno, da so zasledili mnogo več in večjih sleparij, kakor so jih gotovi krogi spočetka pričakovali; list že natanko označuje gotova kaznjiva dejanja in je gotovo tudi natančno poučen o prizadetih osebnostih.

Velike nade stavijo v tem oziru poljski krogi

na namestnika grofa Pininskega, ki se je energično lotil preiskave na vseh koncih in krajih. Mož je teoretično dovolj izobražen, ima dobro voljo, pred vsem pa potreben pogum, da bo lahko neustrašeno posegel v židovsko-kapitalistično gadjo zalego.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. februarja.

Deželni zbori se snidejo, kot smo že poročali, deloma v drugi polovici tekočega meseca, deloma pa pričetkom marca. Šest deželnih zborov je že sklicanih. Uradna »Wiener Zeitg.« prijavlja cesarski patent, s katerim se sklicuje gališki, gorjenje-avstrijski, moravski in solnograški deželni zbor na 20., dalmatinski na 22. in bukovinski na 25. t. m. Večinoma vsi ti deželni zbori so bili preloženi s cesarsko naredbo z dne 17. decembra. O češkem in ostalih deželnih zbora se trdi, da se snidejo prve dni meseca marca. Mej temi je najbrže tudi naš deželni zbor. Le o avstrijskem deželnem zastopu trdijo, da se snide preje in da ga skliče vlada s posebnim odlokom.

Važne spremembe pri najvišjem sodišču. Mej brzojavi smo včeraj omenili, da je vpokojen dosedanj predsednik tega sodnega dvora, dr. Stremayr. Cesar mu je v posebnem nem pismu izrazil zelo laskavo priznanje ter mu podelil veliki križ reda sv. Štefana. Vpokojeni dr. Stremayr je kot Schmerlingov naslednik 19. novembra 1891 prevzel vodstvo sodnega dvora, potem ko je bil od 2. februarja 1880, ko se je ločil iz Taaffejevega kabineta, namestnik, oziroma podpredsednik tega sodišča. Mož je v 76. letu svoje dobe in dosmrtni član gospodske zbornice,

LISTEK.

Kurent.

(Konec.)

Cele trume ljudi je prišlo tretji dan na kraj, kjer bi moral umreti. Že je stal pod vešali in rabelj je imel tudi že v rokah vrv, da mu jo zadrigne krog vratu; graščak pa je ves obodén gledal skozi okno. »Vsak obsojenec si pred smrtjo sme še jedno reč izprostiti«, spregovoril Kurent. »Jaz ne prosim za svoje življenje. pač pa, da bi smel še jedenkrat zagosti. Dajte mi toraj še jedenkrat gosli v roke!«

Vse ljudstvo je prosilo, naj se mu prošnja usliši, le gospod graščak ni hotel privoliti. Ko pa ljudje le ne nehajo prositi, dovolil je, da le pod tem pogojem, da ga za hrbet privežejo k bližnji smreki, ker ne more plesati. Kurent začne gosti, ljudje plesati, graščak pa drgne s hrptom ob smrekovo deblo, da je kar kri tekla. »Pustite ga,« zavpije kar more, »naj gre, kamor hoče, sicer bom ob hrbet!« — Vesel, da so mu pustili življenje, vzame Kurent gosli in gre v puščavo.

Prebival je v skalnati votlini po zgledu nekdanjih puščavnikov. Blizu votline je rastla velika češnja, ki je imela to lastnost, da ni mogel nihče ž nje, če mu ni on rokel; ne daleč proč pa je

curljal izpod skale hladen studenec. Vse je bilo dobro, le kuhati ni imel s čem. Kako se mu je toraj razveselilo srce, ko je nekega dne prišel mimo Ribničan s polnim tovorom loncev na konji. »Dajte mi lonec,« lepo poprosi lončarja, »vidite, da si nimam v čem kuhati; plačati vam ga pa tudi nimam s čim, ki sem ubog puščavnik!« — »Preteto ne bodi,« pravi Ribničan, »če nimate s čim plačati, pa dajlat pojte, da si boste kaj zaslúžil, saj moram jest tud!« — Ko vidi Kurent, da ni nič, vzame gosli in začne gosti; Ribničan pa prime konja za uzdo in pleše ž njim tako dolgo, da oba vrtoglava padeta na tla in vso »robo« zdrobita. — »Dobro si me izplačal, kruota,« pravi Ribničan, »pa pri moji veri, da me ne boš več videl, vajš, če si prav svet mož!« Rekši prime konja in odide.

Če ima človek vodo pred nosom, pa posode ne, je pa tudi križ. Kako vesel je bil Kurent zopet, ko kmalu po zadnjem dogodku zagleda Slovaka od Trenčína naravnost proti njegovemu domovanju korakati s polnim jerbasom raznih steklenin. Tudi njega poprosi, naj mu v imenu božjem podari kozarec, ker si nima s čim vode zajemati. Ker se Slovak izgovarja, da ne more nič dati zastonj, vzame gosli in začne gosti, Slovak pa plesati, dokler se mu ne zvrtil in ne pade — razbivši v drobne kosce vso steklenino. Kajpada

se je tudi on priveril po svoje, da ga Kurent več ne bo videl.

Odslej je pridno čevljaril in živel tako bogoljubno, da mu je vsak dan angelj prinesel jesti. Primerilo se je pa, da ga jeden dan ni bilo. Ko pa pride drugi dan, vpraša ga Kurent, kje da je bil prej ta dan. Angelj mu odgovori, da je bila neka duša v nevarnosti, da je ne bi hudobci vzeli ter da je moral pomagati rešiti jo. Kurenta je prišla nevolja, da je angelju rekel, da mu je ljubše, če pridejo ponj vsi zlodji, kakor pa, če noče on vsaki dan priti. Angelj je žalosten izginil, vrati pa so jeli prihajati drug za drugim.

Pride prvi in Kurent ga vpraša, po kaj je prišel. »Po tebe,« mu odgovori, »saj si nas zahteval!« — »Nisem še pripravljen,« pravi Kurent, »zlezi mej tem časom na to-le češnjo, so ravno zrele!«

Pride drugi, tretji, četrti itd. in vse je gori spravil; celo zadnjega, ki je bil kruljav, je primoral, da je splezal na češnjo. Vragi so se nabotali češenj, radi bi bili vzeli Kurenta ter odšli ž njim, ker so se spomnili, da je pekel brez varuha, toda doli niso mogli. »Nikoli več nas ne bo po-te,« so vpili, »samo doli nam reci!« — Kurent prinese velik meh (žakelj) ter pravi: »Če vsi v ta-le meh skočite, smete doli, sicer ne!« Sila je huda reč. Poskačejo toraj vanj in on zaveže za-

kjer pripada takozvanim »ustavovercem«. Vpoko-
jeni predsednik kasacijskega dvora ni bil sovraž-
nik Nemcev, vendar je v zadnjem času izrekel
marsikako sodbo, s katero prusaška klika ni bila
zadovoljna. Še manj bodo pa zadovoljni ti ele-
menti z novim predsednikom dr. Karolom Habie-
tinekom, ki je bil dosedaj prvi podpredsednik pri
najvišjem sodišču. Novi predsednik je 69 let star,
rodom Čeh. Bil je najprej odvetnik, pozneje je
postal profesor na praškem in dunajskem vseučil-
išču, dokler ga ni grof Hohenwart poklical v
svoje ministerstvo. Po padcu tega kabineta je ži-
vel dr. Habietinek nekaj časa v pokoju, l. 1881
pa je bil imenovan podpredsednikom državnega
sodišča in že leto pozneje drugim podpredsednikom
najvišjega sodišča. — Njegovim namestnikom pri
tem sodišču je imenovan iz bivše Taaffove dobe
kot finančni minister še dobro znani dr. Stein-
bach.

**O izjavi mladočeškega državnozbor-
skega kluba,** katere glavno vsebino smo včeraj
objavili v našem listu, izrekajo posamni listi
razne sodbe. Češki in njim prijazni listi se vje-
majo v tem, da je manifest »apel zdravega člo-
veškega razuma«, ki kaže resno voljo čeških vo-
diteljev za spravo z drugo narodnostjo, mej tem
ko kajpada razna germanska glasila ne uvidijo v
tem družega, nego hujkanje proti nemškemu na-
rodu in proti nameravani spravi.

Socijalna demokracija v Nemčiji. Že
večkrat so poročali nemški listi o kakih sredstvih,
s katerimi bi se polagoma zatrla socijalno demo-
kratično gibanje na pruskih tleh, toda vselej so
se pokazala taka sredstva kot kaj malo uspešna,
ako niso imela sem ter tje celo nasprotnih vspe-
hov. Sedaj pa navajajo »Hamb. Nachrichten« neko
drugo, ki pa ravno tako ne bo dovedlo do koneč-
nega vspeha. Naslanja se namreč to sredstvo na
znano Bismarkovo idejo, naj se socijalnim demo-
kratom odvzamejo pravice do vseh državnih na-
prav. V to svrhu pa priporoča hamburški list, naj
si občine preskrbe zapiske o vseh socijalno-demo-
kratskih prebivalcih, ki naj jih shranijo »za na-
daljne korake«. Kaki bodo ti koraki, list ne pove,
sodi se pa, da hočejo socijaliste mej drugim oro-
pati volilne pravice. S takimi sredstvi bi se pač
le pospeševal razvoj socijalizma na Nemškem.

Na Filipinih zopet zmagujejo Amerikani.
Skoro vsak dan dohajajo poročila iz New-Jorka
o novih zmagah nad vstaskimi četami. Vzeli so
jim baje že precej utrdb in vojnih priprav ter
usmrtili oziroma vjeli večje število mož. Akoravno
ameriška poročila niso vselej zanesljiva, kar smo
se dovolj prepričali v času zadnje špansko-ame-
riške vojske, moramo vendar priznati, da vstasi z
vodjo Aguinaldom na čelu ne bodo ostali zmago-
valci, ker nimajo potrebnega drobiža, katerega se
pa Amerikanom gotovo ne manjka. V obče je
namreč znana požrtovalnost ameriških bogatašev,
kadar treba pomoči domovini.

kelj; pa mej tem je bil tisti kruljevi vrag meh pre-
griznil ter odnesel rožičke. Hitro Kurent z dreto
zašije luknjo, dene v žep šilo in kladivo, zadene
žakelj na ramo ter gre po svetu.

Pride do kovačnice, kjer sta mojster in po-
močnik ravno predjužnik jedla. »Dober dan oče,
nagovori Kurent mojstra, bili hoteli ta-le moj
žakelj nekoliko potolči, pa z velikim kladivom,
prosim?!« — »Zakaj ne, odgovori kovač, kaj pa
je notri?« — »Vragi peklenški so notri, razven
tistega kruljavega vsi«, odvrne Kurent. »Toraj le
po njih!« In padalo je, da je bilo groza, pa tudi
cvililo v žaklju, da je bilo strah! — Ko se Ku-
rentu zdi zadosti, zahvali kovača, dene meh zopet
na ramo in gre dalje. Seveda so se hudobci ro-
tili, da jih nikdar več ne bo ponj, naj jih izpusti;
pa hotel jih je še nekoliko pokoriti. Pride do
póda, kjer so mlatiči ravno čneje grabili. »Bog-
daj srečo, mlatiči, ogovori jih, ali bi hoteli ta-le
moj žakelj nekoliko pomlatiti?« — »Zakaj pa ne,
pravijo mlatiči, le gori ž njim!« — Pika pok,
pika pok, je pokalo po žaklju, iz njega pa tudi
tako cviljenje in tulenje odmevalo, da so se skratje
Kurentu vendarle začeli smiliti. Ko na njegovo be-
sedo mlatiči prenehajo in vragi obljubijo v novič,
da jih nikdar več ne bo ponj, izpusti jih na bliž-
njem homcu. Bili so strti in polomljeni, da so se
komaj zvalili v brezdno.

Blaž Potočnik in njegova doba.

(V 100 letni spomin njegovega rojstva spisal J. Benkovič.)
(Dalje.)

Ko so se po l. 1851. začele na Kranjskem ob-
hajati »Šmarnice«, šla je ta pobožnost kakor elek-
trična iskra od fare do fare, od srca do srca.
Rihar, Potočnik, Cvek, Mašek idr. so dajali vedno
množecim se Marijinim pesmam priproste sicer,
a uprav zato prikupljive, narodne napeve. Vsaka
pesem, ki se je v cerkvi slišala, prepevala se je
kmalu tudi doma. Nobena sila bi ne mogla hi-
treje in odločneje potreti odurnega janzenistiškega
duha, ogreti v tem duhu omrzlih src, nego so to
storile Šmarnice in ž njimi združeno nabožno
petje. To je bilo najtrje kladivo po janzenizmu.
In za to imata Potočnik in Rihar največ zaslug.
Oba sta bila nastavljena k ljubljanski stolni cerkvi,
da bi kot nadarjena glasbenika vsaj v stolnici ne-
koliko dvignila cerkveno petje. Štiri leta sta si
bila tukaj celo službena tovariša. In uspeh je bil
sijajen za ono čudno dobo.

Treba se le nekoliko ozreti nazaj v preteklost.
Kako siromašno je bilo cerkveno petje na Kranj-
skem pred Riharjem in Potočnikom. Organisti so
bili navadno vsak sam za-se pesniki in sklada-
telji. Kake »kolednice« so se pele, uvidimo iz onih
preostankov, ki jih še imamo. Omenim le »pro-
slulega« šmarijskega šolmastra! Kaj naj rečemo
o zelo razširjeni himni v čast sv. trem kraljem,
v kateri se jedna kitica glasi:

»Gašpar jezdi najnaprej, ker najbolj za cesto vej.
Melhior pa jezdi zad, ves je všniran ino zlat.
Boltažar pa najbolj zad, če je glih črn pa je mlad:
Ves je v hortah, ves je zlat!«

To mrtvično, janzeniško dobo smemo primer-
jati »velikemu petku«: Boga so skrili, bratov-
ščine in ž njimi združene pobožnosti odpravili,
obrede skrajšavali, cerkvene prostore zavijali v
strahotno temo, in raz kor se je glasila — ra-
glja! Potočnik in Rihar sta nam privedla »vsta-
jenje«. Preobrat se je začel s petjem, in ko so
bili duhovi probujeni, začela se je organizacija z
bratovščinami, ki so se med tem nekaj pozabile,
nekaj pa zatrla in odpravile. Jedna prvih je bila
l. 1851. bratovščina Marijinega Srca pri sv. Petru
v Ljubljani; ob nje ustanovitvi se je janzeniško-
jožefinski duh pokazal v zadnjih vzdihih. Pri-
hodnje leto (1852) je Blaž Potočnik v Št. Vidu
vpeljal bratovščino »čistega Spočetja Marije De-
vice«. S tem je bil led prebit, in ta za pravo
duhovno življenje prepotrebna organizacija se je
srečno in uspešno razvijala dalje.

Razven cerkvenega petja je gojil Potočnik
pravo katoliško zavest tudi z molitveniki. Prvo
njegovo književno delo je poslovenjena Bossue-
tova knjiga »Premišljevanje za čas sv. leta« leta
1826., ki je vse drugačna nego slično delo de-
kana Travnja. L. 1827. je dal na svetlo »Moli-
tvene bukvice za mlade ljudi«, l. 1845. pa slo-
večo knjigo sv. Alfonza Lig. »Slava Marije De-
vice«, ki je bila čez nekaj let zopet natisnjena v
dveh zvezkih (l. 1853. in 1854.).

Sleharni človek se enkrat tudi naveliča na
svetu biti. Tudi Kurent je bil že sit tega življenja;
napoti se toraj na oni svet. Gre najprej pred pe-
kel. Potrka in pravi: »Vratar, odpri vrata!« Vrag
nekoliko odpre, pa Kurent ga precej s šilom
dregne. »Tiščimo, zavpije drugim peklenščkom,
Kurent hoče notri!« Tišče tako, da so parklji skozi
duri prilezli. Kurent vzame kladivo in parklje »za-
neta«, da jih ne morejo vun potegniti. Nato se
napoti proti nebesom. Potrka na vrata in sv. Peter
vpraša, kdo da je. »Kurent sem, odpri mi, da
grem počivat, sem sveta sit!« »Ti ne moreš v
nebesa, si ljudem preveč hudega prizadejal, —
pravi sv. Peter, — doli pojdi v pekel!« — »Ali
me ne marajo; komaj da so me v gledali, začeli
so vsi skupaj vrata tiščati! Pa če me že nočeš
notri izpustiti, odpri vsaj toliko, da vidim, kakšna
so nebesa!« Komaj sv. Peter vrata na pol odpre,
smukne Kurent notri in zagleda za vratmi svojo
nekdanjo suknjo in tri vinarje. Hitro se vsede
nanjo in neče več vun, češ, da na svojem sme
vsakdo sedeti. Tako je Kurent prišel v nebesa.
Imajo ga za pomočnika zoper sitne in jezične
ženske, kakor poje pokojni Kančnik:

»Preljubi svet! Kurent, ti s svojimi darimi
Ženskam jezičnim polomi kosti.
Polomi kosti in zavij jim vrat,
Da ne bodo mogle nad možmi ragljati!«

Veliko zaslugo si je pridobil tudi s tem, da
je sestavil »Das Officium in Nativitate Domini
und Hebdomadae Sanctae et Resurrectionis Do-
mini, in Choralnoten gesetzt. Mit vorausgeschickter
theoretischer und praktischer Anleitung zum gre-
gorianischen Choral-Gesange; für Geistliche und
Cantoren, 1859.«

Potočnik se je že l. 1830. oglasil kot pesnik
domoljubnih spevov v prvem zvezku »Čbelice«. Skoro
vse njegove pesmi te vrste so po lahkih prijetnih
napevih, katere je največ sam zložil, po-
stale narodne. »Pridi Gorenjo!« »Ko dan se za-
znava«, »Visoko vrh planin stojim«, »Sukajmo
srpiče«, »Pojo, pojo zvonovi«, »Povejte, tovariši,
kaj mi smo na svetu«, »Kdor ima srce«, »Možic
je bil, je vince pil« itd. vse te in druge njegove
pesmi smemo šteti med speve, katere ljudstvo
križem domovine zaradi njih slovesnega, oziroma
živahnega, milega ali šaljivega napeva najrajše
prepeva.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. februarija.

(Zborevanja deželnih zborov.) Deželni zbori
gališki, moravski, gorenjeavstrijski, solnograški so
sklicani za 20. februarija, dalmatinski na 22.,
bukovinski za 25. in dolnjeavstrijski za 27. t. m.
— Drugi deželni zbori bodo sklicani meseca
marca.

(Osebnosti.) Blagajnik na ljubljanski postaji
južne železnice pri predaji vozniških listov g. Anton
Kozlevčar je imenovan načelnikom postaje
južne železnice v Borovnici, g. J. Wizman je
premeščen iz Borovnice v Hrastnik. — Davčni
nadzorniki gg. H. Kittag, R. Jordan in dr. V.
Krefl so imenovani za višje davčne nadzornike
v okrožju finančnega vodstva v Ljubljani.

(Imenovan je) konceptni praktikant pri tirol-
skem namestništvu, Seb. grof Giovanelli, de-
želnovladnim koncipistom za Kranjsko.

(V cesar Franc Jožefovi bolnišnici v Kandiji)
so bili pretekli mesec vsprejeti 103 bolniki, iz
meseca decembra jih je toliko ostalo, da je bilo v
tem času vseh 158. Od teh jih je bilo ozdravlj-
nih 69, 21 se je zdravje zboljšalo, 2 sta zapu-
stila bolnišnico neozdravljiva in dva sta umrla. V
oskrbi usmiljenih bratov jih je koncem minulega
meseca ostalo še 64.

(Prošnjo za vseučilišče in nadsodišče) odposlal
je te dni zastop občine Gornji Tuhinj vsled so-
glasnega sklepa občinskega odbora.

(Vodovod) v Vrhovlji v politiskem okraju
kamniškem je dovršen. Komisija ga ogleda in po-
trdi dne 27. t. m.

(Zahvala.) Načelnštvo ljudske in dijaške ku-
hinje se najdostojneje zahvali presvetlemu knezu
in škofu dr. Ant. Jegliču ter ekselenci baronu
Heinu za obisk, s katerim sta minuli četrtek po-
častila prostore ljudske in dijaške kuhinje ter se
blagovolila preprijazno izreči o uspešnem delova-
nju društvenega vodstva. Nadalje se načelnštvo
zahvali vsem p. n. dobrotnikom, posebe gospodu
kantinerju Goršetu za doposlane darove, s ka-
terimi so bili ta dan ljudje v kuhinji postreženi.

Načelnštvo ljudske in dijaške
kuhinje.

(Razprodaja.) Dne 21. febr. ob desetih dolo-
dne bo na južnem kolodvoru v Ljubljani v skla-
dišču carinskega urada na prodaj kava, rosine,
mandelni in čaj. Kupljeno blago je takoj plačati.

(Iz Škocijana.) Občinski odbor Vel. Lipljenje
Škocijan pri Turjaku, je v svoji seji dne 9. t.
m. sklenil prispevati za cesarjev spomenik v Lju-
bljani 10 gld. ter odposlati na državni zbor pro-
šnjo za ustanovitev vseučilišča in nadsodišča v
Ljubljani.

(Razpisane službe.) Pri finančnem vodstvu v
Ljubljani je razpisano mesto finančnega koncipista
s plačo IX. razreda in več mest za finančne kon-
ceptne praktikante s podporo letnih 500 oziroma
600 gold. — Pri okr. sodišču v Črnomlju je raz-
pisano mesto pisarniškega pomočnika z meseč-
nimi 31 gld.

(Razstava arhitekture in inženirstva v Pragi.)
Srečke elektne loterije te razstave dobivajo se po
50 kr. v prodajalnici g. Vaso Petričiča. Glavni
dobitek je v vrednosti 25 000 kron, vseh dobitkov
je 2000 v vrednosti 100 000 kron. Žrebanje bode
dne 22. maja t. l. Prodajo srečk je prevzel gosp

Vaso Petričič, predsednik mestne hranilnice ljubljanske, brez vsake lastne koristi.

(Kako Lahoni lažejo.) Pred nekaterimi tedni se je mudil v Istri tržaški namestnik grof Goess, in sicer v Čresu. V par hipih svojega bivanja v tem kraju pa si je mogel nabaviti tako lepega prepričanja o resnicoljubju tamošnjih Lahonov, da mu zamore, ako hoče! služiti v marsikako — informacijo. V Čresu je grof Goess namreč vprašal mestnega županskega upravitelja, ako čreska gospôda (?) razumi jezik naroda. Odgovor je bil »ne!« Res je pa le, da čreski purgarji golče od jutra v noč s svojimi kopači na polju v milem hrvatskem jeziku. V šoli je odgovoril učitelj na namestnikovo vprašanje, v katerem jeziku se poučuje otroke: »v italijanskem«, na kar namestnik začudeno vpraša, ali se hrvatska mladež v Čresu ne poučuje tudi v »hrvaščini«: »dve uri na teden« je bil odgovor. Po tem, ako se namestnik tako informira o resničnih odnošajih v Istri, bi ne bilo čudo, ako bi namestnik ne informiral še koga višjega na tak način!

(»Legina« šola v Devinu.) ki je imela biti odprta dne 3. t. m., je še vedno zaprta. Pravega vzroka še nismo izvedeli, a zdi se, da Lahoni vender sami malo čutijo, kako nepotrebni so v Devinu. Devinci pa gotovo ne bodo čakali na »Legu«, marveč si postavijo svojo bran v podobi šolskega vrtca.

(»Dante Alighieri.«) Pod tem imenom obstoji v Italiji politično društvo, ki ima iste cilje, kakor »Lega nazionale«, namreč z nabranim »rodoljubnim« denarjem ustanovljati na izvenitalijanski zemlji šole za poitalijančevanje neitalijanskih, v prvi vrsti slovanskih otrok. To društvo, ki bi lahko izvrševalo mnogo lepšo in rodoljubnejšo nalogo, namreč voditi moralno vzgojo italijanske mladine v kraljestvu samem, katera mladina gazi že v najgloblji mlakuži demoralizacije, pošilja svoj denar na društva a la »Lega« izven kraljestva, da podpira tu največjo krivico, ki jo je sploh moglo roditi to stoletje.

(Ne daje miru.) Kjerkoli morejo iztakniti italijanaši le mrvico vzroka za dreganje in zdražbo, ondi gotovo ne pozabijo po svoji prepirljivi navadi dregati v nas. Tako se je nedavno temu zaletel nek italijanaš na Velikem Lošnju v redovnike sv. Frančiška na otoku in jih oberal v tržaškem židovskem glasilu »Piccolo«, češ, da agitujejo za hrvatstvo. Kako malo povoda pa dajejo obrekovalcu pobožni očetje, naj sledi iz tu povedanega. Stari prebivalci Velikega Lošnja so zidali samostan sv. Jožefa, v katerem so se naselili patri jezuiti. Do pred kakih pet let so bili tukaj redovniki Italijani in so tudi služili cerkvi le v italijanskem, odnosno latinskem jeziku. Toda ves čas je bilo čuti med ljudstvom, ki je izključno hrvatsko, pritoževanje, da se isto pri izpovedi itd. ne more posluževati svojega materinega jezika, katerega redovniki ne razumejo. Ta nesoglasja med ljudstvom in redovniki so se množila od leta do leta in naposled so jezuitje sami sprevideli, da jim ne kaže ostajati več v Velikem Lošnju, in so odšli. Na to je prevzela samostan istrsko-dalmatinska družba tretjega sv. reda in nastanila za v prvo dva duhovnika Hrvata, da opravljata cerkvene obrede v samostanu. Danes ta družba ne šteje niti jednega Italijana, marveč same hrvatske redovnike, sinove iz naroda. Vpeljala se je v samostanu glagolska liturgija in ljudstvo, ki se je prej odtegovalo samostanu, se čuti zdaj ondi domače in zelo rado zahaja v cerkev. To bratsko občevanje samostana z narodom v ljubem maternem jeziku pa seveda ni po volji kakemu lahonskemu mefistu na otoku, zato je poskusil zliti framazonskega strupa v to stvar in čriniti redovnike, češ, da so politični agitatorji. Ti zlobni ljudje, ki hočejo sploh vse, kar je slovanskega, ogrditi z blatom svojega sovraštva, bi seveda rajši, da bi bili v samostanu kaki »fratri« njihove vrste, ki pa bi smeli delati lahonsko politiko kolikor bi le hoteli. Pa naj reče kdo, da si naša duhovščina v teh krajih ne služi trnjevega venca!

(Ben Hur.) Vrhbosanski kanoniki v Sarajevu so izdali v hrvatskem prevodu slavnoznano knjigo »Ben Hur« v sijajnem in priprostem izdanju. Posebno krasno je prvo, ker ga diči nebrojno lepih slik. To izdanje velja 10 gld. — Ta knjiga bo prava dragocenost v knjižnici zavednih Jugoslovancev, ker je skoro da najlepša knjiga, kar

jih je izšlo v hrvatskem jeziku. Izdajatelji so imeli izredne troške, zato zaslužijo vsestransko podporo.

(C. kr. poštnohranilnični urad) razpošilja praviloma vsaki mesec račun o prometu, to pa pod imenom »Circular-Verordnungsblatt des k. k. Postsparcassensamtes in Wien.« Razun tega izdaja za vsako leto poseben letopis, t. j. knjigo z naslovom: »Rechenschaftsbericht des k. k. Postsparcassens-Amtes.« Naš list je, odkar zavod posluje (1883), objavljala podatke iz izvestja mesečnega in letnega. Sedaj imamo pred seboj najnovejšo okrožnico z računom za mesec december. V imenovanem mesecu je 7741 vložnikov v oddelku varčevalnem, 222 v oddelku čekovnem, 178 v oddelku nakazničnem (clearing) vložilo skupaj 1.565.663 krat za 208.544.524 gld. 35 kr. Po naših krajih se je na Štajarskem 78.289 krat vložilo za gld. 6.414.319, po Koroškem 24.914 krat za 1.922.478 gld., po Kranjskem 20.047 krat za 1.583.706 gld., po Primorju (Gorica-Gradiška-Istra-Trst) 30.213 krat za 3.272.361 gld., po Dalmaciji 10.575 krat za 832.547 gld. V vseh troje oddelkih se je pa vrnilo 418.926 krat v znesku za 203.196.807 gld. 43 kr., od tega po Štajarskem 12921 krat za 3.145.128 gld., po Koroškem 3361 krat za 676.817 gld., po Kranjskem 2224 krat za 642.721 gld., po Primorju 6601 krat za 1.749.189 goldinarjev, a po Dalmaciji 1423 krat za 127.110 goldinarjev. Od dne 12. januv. 1883, ko je hranilnica začela delovati, pa do konca minolega meseca se je po državi vložilo 132.630.018 krat v skupnem znesku za 16.071.441.966 gld. 52 kr., izvzelo pa 35.927.865 krat skupaj za 15.912.641.110 goldinarjev 73 kr. Tako je v blagajnici dne 31. decembra 1898 bilo čistih 158.800.855 gld. 79 kr. Med povračili všteto je 39.760.615 gl. za kar je urad vložnikom na željo kupil in odposlal vrednostnih papirjev. V prometu nahaja se 13565 knjižic-vložnic, ki so vredne 32.305.350 gld., potem 1.318.626 vložnih in 37.489 čekovnih knjižic. Ob svojo knjigo-vložnico je prišlo 108 varčevalcev, z besedilom slovanskim samo jedna knjižica, izdana v Ljubljani, velja 1 gl. 50 kr., dne 20. januvarija je lastnik dobil pravico do nove knjižice, ako stare še ni našel. V neuradnem delu okrožnica objavlja črtice o poštni hranilnici po Ogerskem, Belgijskem, Nizozemskem, Švedskem. Kogar bi okrožnica zanimala, rad bode mu z isto postregel vsaki poštni uradnik.

(Odlikovanci pri poštnohranilničnem uradu.) Povodom jubileja svetlega cesarja so odlikovanja dobili sledeči gospodje uradniki: Boynger, Kulhanek, Laukotsky, Kotschy, Raaber, Konheiser, Anger, Graf, Grögl, Teykal, Hofmann, Düringer, Furtner, Zahner, Clementschitsch, Liechtenecker, potem trije slugi: Sorschag, Tomanik, Rauch. — Iz notice se vidi vsaj, koliko da je Slovencev. Menda nič.

(Socijalni demokratje na Nemškem) »Socijalni demokrat ne more biti cesarski nemški poštni uradnik,« rekel je državni tajnik Podbielski v državnem zboru ter pristavil: »Moja najprva in najvažnejša dolžnost je, da vsakega socijalnega demokrata brezobzirno odstranim iz poštne uprave. Pri tem ne poznam nobenega strahu, ker stojim na pravnem stališču.«

(Plakati.) Več nego 300 arhitektov je poslalo peticijo na svet londonske grofije, v kateri se pritožujejo čez zlorabo plakatov. V nekaterih delih londonskega mesta so hiše od tal do strehe pokrite s plakati, in sicer ne le stene, ampak tudi okna. Posestniki teh hiš imajo celi dan plinovo luč in dobivajo za to plakatiranje visoke plače. Na neki hiši, kjer se križajo ulice, ni videti več nobenega okna, celo vrata so pokrita s plakati, in notri je tema kot v podzemski jami. Nekaterim hišnim posestnikom ti plakati več nesejo, kakor pa oddaja stanovanj.

(Kako se mode uvajajo.) Angleška kraljica Viktorija je stara žena, ki že težko hodi, in zato rabi palico. Precej so začele dvorne dame tudi hoditi s palicami, za njimi častniške soproge in tako dalje.

(Vesele počitnice.) Na otoku Sardiniji so srečni učenci. Že nekaj dni je ljudska šola v vasi Sarule zaprta, ker je glasoviti vodja banditov Pavel Solino pod smrtjo prepovedal vsem vaščanom, pošiljati svoje otroke v šolo, ker sta z učiteljem nekoliko v sovraštvu. Seveda se noben kmetič ni drznil prelomiti banditovega povelja in otroci imajo

počitnice. Takih banditov bi se šolski paglavci tudi drugod ne branili.

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so poslali: C. g. Jakob Menhart, mestni kaplan ptujski, »iz raznih malenkosti« 1 gld. — G. Fr. Kocbek, nadučitelj v Gornjem Gradu, nabral na lovski veselici 8 gld. 25 kr. — G. Anton Gnus, nadučitelj v Dolu na Štajarskem, 3 gld., nabrane na občnem zboru dolske »Posojilnice«, 1 gld. kot dar dolskih igralcev in 1 gld. 17 kr. iz nabiralnika v gostilni g. Fr. Peklarja na Dolu in 3 gld. 05 kr., nabrane na gostiji organista J. Dragarja. — Po blagajničarici ženske podružnice ribniške, gđ. Anici Bobek, 56 gld. kot čisti dohodek veselice, katero sta priredili 22. jan. moška in ženska podružnica v Ribnici. — C. g. Jožef Zelnik, župnik v Čemšeniku, 3 gld. — Gđ. Anica Bonačeva nabrala v veseli družbi v Bonačevi gostilni v Begunjah pri Cerknici 1 gld. — Slavno »Hranilno in posojilno društvo« v Celovcu 100 gld., Občinski odbor v Črnom Vrhu pri Godoviču poslal po gosp. D. Rudolfu 3 gld. — Skupina poštних uradnikov v Ljubljani 100 gl. 25 kr. pokroviteljnine. — Po g. Jos. Žirovniku v Gorjah 5 gld. dar gorjanske »posojilnice« in 1 gl. od g. župnika Sim. Ažmana za izgubljeno stavo. — Ženska podružnica v Logatcu 35 gld. udnine in 24 gld. 50 kr. jubilejnega daru. — Tržaška ženska podružnica po blagajnici gđ. Milki Mankočevi 100 gld. pokroviteljnine, nabrane o priliki »božičnice«. — Moška podružnica na Vrhniki 33 gld. 54 kr. — Ženska podružnica na Vrhniki 48 gl. 8 kr. — Slavno upravništvo »Slovenskega Lista« 4 gld. 20 kr. — Slavno upravništvo »Slovenca« 3 gld. — Gosp. veletržec, predsednik trgovske zbornice in deželni poslanec Ivan Perdan v Ljubljani, založnik Ciril-Metodovih vžgalic, 200 gld. — Slavno delavsko konsumno društvo v Ljubljani iz nabiralnika 2 gld. 19 kr. — Moška podružnica v Celju 55 gld. 79 kr. — Podružnica za Pivko v Št. Petru na Krasu 100 gld. — Iskreno zahvaljujemo rodoljube za izredno požrtvovalnost.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

(Slovensko podporno društvo sv. Frančiška v New-Yorku.) Iz New-Yorka se nam poroča 30. jan. Tukajšnje slov. podporno društvo sv. Frančiška priredilo je dne 28. jan. v krasnih prostorih češke narodne budove 322—325 E. 73 ulica »Vodnikovo slavnost« s sledečim vspreedom: 1. »Ouverture« (Venec slovanskih narodnih pesmi), svira orkester. 2. »Slovan« vglasbil E. Vašak, moški zbor. 3. »V pepelnici noči«, besede Simon Gregorčičeve, predava gospodičina Ivanka Koširjeva. 4. »O ti moj dom«, vglasbil E. Vašak, moški zbor. 5. »Jadransko morje«, vglasbil A. Hajdrih, moški zbor. 6. »Za dom med bojni grom«, vglasbil Hrabroslav Volarič, moški zbor. 7. »Kaj bi mi srce ogrelo«, vglasbil Kam. Mašek, moški zbor. Ob 8. uri zvečer začela se je dvorana polniti z elegantnim kosmopolitičnim občinstvom. Videli si zastopane skoro vse slovanske narode, da še celo nekaj Nemcev je bilo prisotnih. Že koj s pesmijo »Slovan«, katero so peli pevci — nastopilo jih je 14 — izborna, pridobili so si taisti srca vseh navzočih, posebno pa navzočih bratov Čehov. Potem nastopila je brhka Slovenka gospodičina Ivanka Koširjeva ter predavala krasne besede Simon Gregorčiča »V pepelnici noči.« Malo bojazljivo sicer je pričela, toda bojazen bila je kmalu premagana, deklarovalki brati je bilo navdušenost na obrazu, videti je pa tudi bilo, da je zapopadla globoke misli pesnika popolnoma. — Burno ploskanje svedočilo je, da je rešila svojo nalogo izborna. Izmed drugih pesmi ugajala je občinstvu najbolj kompozicija Hajdriha: »Jadransko morje.« Mogočno doneli so drugi basi (gg. Vremšak, Gule, brata Starin in J. Adamič), mislili smo, da se nahajamo res na obalah sinje Adrije ter poslušamo bučenje nezmernih valov. Nehote se nam je vrivala misel, da imajo gori navedeni gospodje »topelt« prsa. Pohvalno omeniti se mora tudi pevovodja Slovak g. A. Losczyński. — Po vspredu bil je ples. Pri večerji pozdravil je predsednik g. Rems navzoče s kratkimi, jedrnatimi besedami, zahvalil se gg. pevcem, kakor tudi gospodičini Koširjevi za nje požrtvovalni trud, ter slednjič opominjal slovenske matere, naj ohranijo svojim otrokom najdražji biser — mili slovenski jezik — ter jih svaril, da naj ne pusté, da se njihov deca potuji. H koncu izrazil je upanje, da bi tukajšnja slovenska kolonija še več tacih prijetnih večerov priredila. Nato govoril je tajnik g. Drag. Adamič. Slikal nam je Vodnika kot vzornega duhovnika in kot slovenskega pesnika. Opominjal nas je, naj bodemo složni, ker le v slogi je moč, in ker nas mejebojni prepriči le ovirajo v narodnem napredku; slednjič napil je na slovensko vzajemnost. Veselica, katere tudi najmanjši nered ni kalil, trajala je do ranega jutra. Dal Bog, da bi Slovenci v New-Yorku tudi v bodoče tako složno sodelovali v prosep naroda slovenskega.

A. Burgar
št. 6, 4, Ave.
N. Y. City.

Gospodarska organizacija.

Hranilnica in posojilnica pri Sv. Jakobu ob Savi imela je v mesecu januarju:

sprejemkov gld. 1636.—
in izdatkov » 1636.—
tedaj denarnega prometa » 3272.—
Hranilnih vlog se je vložilo gld. 1110.—
vzdignilo pa gld. 156.— in je stanje hranilnih vlog gld. 4907.—.

Posojil se je dalo gld. 150.—, vrnilo se pa ni nič in je stanje gld. 3940.—.

Naloženega denarja ima posojilnica gld. 1231.—

Članov ima posojilnica 34.

Posojilnica in hranilnica v Stari Loki imela je v mesecu januarju

sprejemkov gld. 7733.48
izdatkov pa » 6620.49
tedaj denarnega prometa gld. 14.353.97
Hranilnih vlog se je vložilo gld. 2991.—, vzdignilo pa gld. 3515.06 in je stanje gld. 57.565.52.
Posojil se je dalo gld. 2470.—, vrnilo pa gld. 2305.— in je stanje gld. 30.261.51.

Naloženega denarja je gld. 26.915.14.

Članov je 111.

Hranilnica in posojilnica v Domžalah imela je mesecu januarju sprejemkov . . . gld. 2153.61

izdatkov pa » 1472.93
tedaj denarnega prometa gld. 3626.54

Hranilnih vlog se je vložilo gld. 803.50 vzdignilo pa gld. 220.— in je stanje gld. 17.587.02.

Posojil se je dalo gld. 1210.— vrnilo pa gld. 218.59 in je stanje gld. 22.550.—

Članov ima posojilnica 90.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 14. februarja. Schönerer je odklonil povabilo, naj se njegova stranka vdeleži skupne seje nemško-nacionalne in liberalne stranke. Ko bodo odstranjene jezikovne naredbe, potem se morejo šele pričeti razgovori.

Gradec, 14. februarja. Ustanovilo se je novo katoliško-konservativno kmetско društvo za Srednje- in Zgornje Štajersko s sedežem v Gradcu. — Namestništvo je že potrdilo društvena pravila.

Budimpešta, 14. februarja. Banffy je šel zopet na Dunaj, z njim Fejervary, Koloman Szell in Lukacz, da se udeležijo ministerskega sveta pod predsedstvom cesarjevim. Misli se za trdno, da je kriza pri koncu in da Banffy odstopi.

Budimpešta, 14. februarja. Minister Fejervary in posl. Tisza sta včeraj nadaljevala dogovore z opozicijskimi zaupniki glede revizije poslovnega reda. Ker zaupniki niso imeli potrebnih navodil, se je razgovor prekinil in se nadaljuje, kadar bo stavila opozicija konkretne predloge.

Rim, 14. februarja. Princ Karol Bonaparte je umrl v 80. letu starosti.

Berolin, 14. februarja. V seji poslanske zbornice pritoževal se je Poljak Jagewski nad krivičnim postopanjem proti poljskemu narodu. Odgovarjal mu je minister Miquel naglašajoč, da je nemškim uradnikom strogo naročeno, naj delajo za pomirjenje mej Po-

ljaki. Minister svetuje poslancem, naj podpirajo vladu v njenem stremljenju, mesto da hujskajo (!) narod proti vladi. Poljaki uživajo isto tiskovno, društveno in zborovalno svobodo, kakor Nemci (!).

Pariz, 14. februarja. V senatu je predložil pravosodni minister Lebret znani načrt zakona glede sprememb pri kasacijskem sodišču. Predloga se izroči posebni komisiji.

Čikago, 14. februarja. Na michinganškem jezeru ponesrečilo se je v nedeljo 16 drsalcev; deset so jih rešili.

Umrli so:

11. februarja. Mihael Rozman, umir. finančne straže nadparnik, 60 let, Tržaška cesta 29, volvulus.

12. februarja. Anton Brodnik, umirovljeni duhovnik, 68 let, Vodmat 74, ostarelost.

V hiralnici:

11. februarja. Alojzija Arko, delavka, 44 let, jetika.

V bolnišnici:

10. februarja. Ivan Okorn, gostač, 80 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
13	9. zvečer	736.7	5.1	sl. jug	jasno	
14	7. zjutraj	737.6	1.2	sr. svzh.	del. oblač.	0.0
	2. popol.	737.7	10.7	p. m. jzah.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 6.6°, normale: -0.4°.

Dražba.

Marka Kostelca iz Vidočič zemljišča brez pritikline (500 gld.), najmanjši ponudek 333 gld. 33 kr., dne 24. febr. v Metliki.

Hiša v Mariboru, Koroško predmestje,

je na prodaj. V poslopi je 6 stanovanj in klet pod celo hišo. Mesečni dohodek 50 gld. Hranilnica ima na hiši dolga vknjiženega 3300 gld., kar lahko ostane. Prodaja se hiša za 7800 gld. 181 3-1

Oglasiti se je v Mariboru, Koroška cesta št. 110.

Stanarinske knjižice

za stranke z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov v kup 1 gld. v Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Uradne in trgovske KOVERTE s firmo priporoča KAT. TISKARNA v Ljubljani.

Uljudno naznanjam, da sem v zvezi z drugimi gospodi

otvoril

banko

za slovenske pokrajine v Ljubljani

in se priporočam v posredovanje vseh bančnih in borznih opravil, nakup in prodajo srečk, pupilarno varnih državnih in drugih vrednostnih listin po dnevnem kurzu. Nakazila plačil na vsa večja mesta, inkaso menic in nakaznic, eskompt bančnih menic in otvoritev giro-konto (tekoči račun), obresti od dne do dne po 3% za 10 dni, 3 1/2% za 20, 4% za 30 dni, 4 1/2% za 3 mesece.

Z velespoštovanjem 164 3-2

MAKS VERŠEC,
bančna pisarna, Šelenburgove ulice št. 3.

Dunajska borza.

Dne 14. februarja.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 60 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 » 25 »
Avstrijska zlata renta 4%	120 » 35 »
Avstrijska krona renta 4%	101 » 85 »
Ogerska zlata renta 4%	119 » 90 »
Ogerska krona renta 4%	97 » 75 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	922 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	368 » 90 »
London vista	120 » 40 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 95 »
20 mark	11 » 78 »
20 frankov (napoleonidor)	9 » 55 1/2 »
Italijanski bankovci	44 » 42 1/2 »
C. kr. cekini	5 » 68 »

Dne 13. februarja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	173 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 » — »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » 75 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » 60 »
Tisine srečke 4%	139 » 50 »
Dunavske vravnave srečke 5%	130 » — »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108 » 50 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 » 30 »
Prijoritne obveznice državne železnice	222 » 80 »
» » južne železnice 3%	180 » — »
» » južne železnice 5%	125 » 30 »
» » dolenjskih železnice 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 » 25 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 » 75 »
Salmove srečke, 40 gld.	85 » 75 »
St. Genois srečke, 40 gld.	81 » 50 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	24 » 25 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159 » 30 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3510 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	438 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	67 » 60 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	114 » — »
Montanska družba avstr. plan.	235 » 25 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	184 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » 37 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri zrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako zrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.